

14-09-2012

Posl.br. 5 P-814/2005

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U OPATIJI
Maršala Tita 4, OPATIJA

RJEŠENJE

Općinski sud u Opatiji po sucu tog suda Senki Kirša kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja 1. IVANKE ORŠOLIĆ i 2. IVA ORŠOLIĆA, oboje iz Jurdani, Jušići 101 D, oboje zastupani po punomoćnici Lovorki Vilenica, odvjetnici iz Matulja protiv tuženika: 1. KVARNER WIENER STADTISCHE OSIGURANJE d.d. iz Rijeke, Osječka 46, kao pravni sljednik osiguravajuće društva AURUM d.d., zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Vukić i dr. iz Rijeke, 2. MEDITERAN GRADNJA d.o.o. Rijeka, Maria Gennaria 15 i 3. HIDROELEKTRA-NISKOGRADNJA d.d. Zagreb, Zeleni trg 6a, zastupanog po punomoćnici Ivani Sury, dipl. pravnici, radi naknade štete, dana 07. rujna 2012. godine

riješio je

I – Nalaže se prvotuženiku KVARNER WIENER STADTISCHE OSIGURANJE d.d. Rijeka da tužiteljima nadoknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu **od 1.307,16 kuna** (slovima: tisućutristosedamkunašesnaestlipa) u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II – Nalaže se drugotuženiku MEDITERAN GRADNJA d.o.o. Rijeka i trećetuženiku HIDROELEKTRA-NISKOGRADNJA d.d. Zagreb da tužiteljima solidarno nadoknade daljnji trošak u iznosu od **20.478,92 kune** (slovima: dvadesettisućačetiristosedamdesetosamkunadevedesetdvijelipe) u roku od 15 dana, pdo prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

U ovoj pravnoj stvari donijeta je presuda gornjeg poslovnog broja od 28. siječnja 2010. godine kojom je tuženicima naložena solidarna isplata iznosa od 39.000,00 kuna, drugotuženiku i trećetuženiku naložena je daljnja solidarna isplata iznosa od 116.545,80 kuna, točkom III je naloženo tuženicima da tužiteljima podmire prouzročeni parnični trošak u iznosu od 21.786,08 kuna, dok su tužitelji odbijeni sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva preko iznosa od ukupno 155.545,80 kuna do traženog iznosa od 580.000,00 kuna, kao i sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadom parničnog troška.

Presudom Županijskog suda u Rijeci posl. broja Gž- 3737/2010 od 14. ožujka 2012. godine potvrđena je prvostupanijska presuda u točkama I, II i IV izreke, dok je rješenjem istog poslovnog broja ukinuta u točki II izreke, a koja se odnosi na dosudu parničnog troška. U obrazloženju se navodi da je sud zbog pogrešnog pravnog pristupa pogrešno primijenio materijalno pravo kada je sve tužene obvezao na solidarnu isplatu parničnog troška poglavito imajući u vidu prvotuženika koji je osiguratelj do iznosa 39.000,00 kuna, pa je potrebno prosudbom i žalbenih navoda

prvotuženika i trećetuženika donijeti novu odluku pravilnom primjenom materijalnog prava.

Odluka o troškovima donijeta je pozivom na odredbu članka 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 62/07, 84/08, 123/08 i 57/11 – u daljnjem tekstu ZPP), a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav tužbe (Tbr.7.1.), pristup na 11 ročišta (Tbr.9.1.,9.2.,9.6.), sastav 8 podnesaka (Tbr.8.1.,8.3.) sve uvećano za trošak PDV-a (Tbr.42.), te trošak sudske pristojbe na tužbu i na presudu, kao i trošak vještačenja u iznosu od 8.535,02 kune. Trošak do podneska od 13. veljače 2009. godine priznat je uvažavajući trošak jedne radnje u visini od 1.000,00 kuna, sukladno vrijednosti predmeta spora od 95.000,00 kuna, a nakon toga u visini od 5.800,00 kuna po radnji sukladno vrijednosti predmeta spora od 580.000,00 kuna. Trošak je priznat prema priloženom troškovniku izuzev troška podneska od 05. siječnja 2010. godine koji je priznat u visini od 500,00 kuna budući se istim ne očituju na navode vještaka ili navode iz odgovora na tužbu jer je to učinjeno prethodnim podnescima. Cjelokupni je trošak priznat u visini od 27% koliko iznosi uspjeh tužitelja u ovoj pravnoj stvari, s time što je trošak vještačenja priznat u cijelosti. Dakle, tužitelju pripada naknada parničnog troška u iznosu od 21.786,08 kuna.

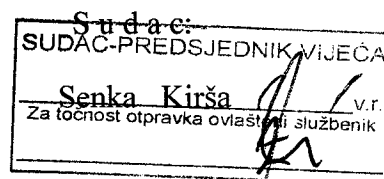
Članak 161. ZPP-a propisuje da suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove. Ako postoji znatna razlika u pogledu njihovog udjela u predmetu spora sud će prema razmjeru tog udjela odrediti koliko će dio troškova nadoknaditi svaki od suparničara. Suparničari koji su solidarno odgovorni u glavnoj stvari odgovaraju solidarno i za troškove dosuđene protivnoj strani.

Drugotuženik i trećetuženik solidarno su odgovorni, pa stoga solidarno odgovaraju i za prouzročeni trošak tužitelju.

U pogledu prvotuženika postoji znatna razlika u pogledu njegovog udjela u predmetu spora jer odgovara do visine od 39.000,00 kuna, što znači da su tužitelji u odnosu na prvotuženika uspjeli sa 6% kako to pravilno navodi prvotuženik u žalbi. Stoga je prvotuženik u obvezi podmiriti tužiteljima na ime parničnog troška iznos od 1.307,16 kuna, dok su drugotuženik i trećetuženik u obvezi solidarno naknaditi preostali iznos.

Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Opatiji, dana 07. rujna 2012. godine

Posl.br. 5 P-814/2005

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa istog.

Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Rijeci.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. prvotужenika
3. Drugotужeniku
4. Pun. trećetужenika

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI
Žrtava fašizma 7

Poslovni broj GŽ-529/2013-2

OPĆINSKI SUD
OPATIJI

21-05-2014

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRIMLJENO

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, po sucu pojedincu Heleni Vlahov Kozomara, u pravnoj stvari tužitelja 1. IVANKE ORŠOLIĆ I 2. IVA ORŠOLIĆA, oboje iz Jurdani, Jušići 101 D, oboje zastupani po punomoćnici Lovorki Vilenica, odvjetnici iz Matulja, protiv tuženika 1. KVARNER WIENER STADTISCHE OSIGURANJE d.d. iz Rijeke, Osječka 46, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Vukić i dr. iz Rijeke, 2. MEDITERAN GRADNJA d.o.o. Rijeka, Maria Gennaria 15 i 3. HIDROELEKTRA-NISKOGRADNJA d.d. Zagreb, Zeleni trg 6a, zastupanog po punomoćnici Ivani Sury, dipl. pravnici, radi naknade štete, rješavajući žalbu trećetuženika podnesenu protiv rješenja Općinskog suda u Opatiji poslovni broj P-814/2005 od 7. rujna 2012. godine, dana 13. svibnja 2014. godine,

riješio je

Odbija se žalba trećetuženika kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Opatiji poslovni broj P-814/2005 od 7. rujna 2012. godine u točki I izreke.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja u točki I izreke naloženo je prvotuženiku Kvarner Wiener Stadtische osiguranje d.d. Rijeka da tužiteljima naknadi parnični trošak u iznosu od 1.307,16 kn u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

U točki II izreke naloženo je drugotuženiku Mediteran Gradnja d.o.o. Rijeka i treće tuženiku Hidroelektra-niskogradnja d.d. Zagreb da tužiteljima solidarno naknade daljnji trošak u iznosu od 20.478,92 kn u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Protiv tog rješenja žali se trećetuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 - u nastavku teksta:ZPP) nalazi u tome što rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno ti razlozi su nejasni. Trećetuženik ističe da nije u mogućnosti očitovati se na takvo

obrazloženje o visini dosuđenog parničnog troška tužiteljima, obzirom da sud u obrazloženju rješenja nije naveo i pojedinačno specificirao na kojim radnjama tužitelja, po kojoj točki Tarife i u kojem iznosu, temelji svoju odluku o troškovima postupka. Navodi da tužitelji svoj troškovnik dostavljaju sudu u jednom primjerku i trećetuženik ne zna koje je sve radnje, po kojoj točki Tarife i u kojem iznosu tužitelj potraživao. Stoga smatra da je sud dužan u obrazloženju rješenja taksativno navesti svaku pojedinačnu parničnu radnju koju je priznao tužitelju, iznos troška po svakoj pojedinačnoj radnji, kao i Tarifu po kojoj je predmetni trošak priznat. Također navodi da je tijekom trajanja predmetnog postupka, točnije 11. prosinca 2009. godine došlo do promjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, i trećetuženik zbog nedostatka u obrazloženju rješenja nije u mogućnosti ispitati da li je sud prilikom obračunavanja troška vodio računa o ograničenjima iz Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 148/09).

Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja utvrđuje da je pravomoćnom presudom tog suda poslovni broj P-814/05 od 28. siječnja 2010. godine prvotuženiku naloženo da solidarno isplati tužiteljima iznos od 39.000,00 kn dok je drugotuženiku i trećetuženiku naloženo da solidarno isplate tužiteljima i daljnji iznos od 116.545,80 kn.

Nadalje, sud prvog stupnja utvrđuje da je vrijednost predmeta spora s obzirom na tužbeni zahtjev iz tužbe iznosio 95.000,00 kn, a da je potom 13. veljače 2009. godine zahtjev povišen na iznos od 580.000,00 kuna.

Obzirom na činjenicu da je vrijednost predmeta spora tijekom postupka mijenjana visina parničnog troška uključujući i trošak zastupanja utvrđuje se u pogledu svake pojedine poduzete parnične radnje prema vrijednosti predmeta spora u trenutku njezinog poduzimanja. Prema tome, tužiteljima pripada pravo na naknadu troškova postupka prema vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja svake pojedine radnje, a s obzirom na uspjeh u sporu i sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 91/04, 37/05, 59/07-dalje Tarifa/04) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 148/09-dalje Tarifa/09).

Tužiteljima pripada po osnovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku trošak sastava tužbe od 16. listopada 2006. godine i tužbe od 3. travnja 2007. godine u iznosu od 1.000,00 kn za svaku (Tbr. 7.1. Tarife/04) zastupanja na ročištu od 18. travnja 2007. godine i 15. svibnja 2007. godine u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9. t. 2. Tarife/04) zastupanja na ročištu od 4. srpnja 2007. godine u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife/04), zastupanja na ročištu od 16. veljače 2009. godine, 28. travnja 2009. godine, 8. srpnja 2009. godine i 4. studenoga 2009. godine u iznosu od 5.800,00 kn za svako (Tbr. 9.1. Tarife/04) i zastupanje na ročištu od 13. siječnja 2010. godine u iznosu od 5.800,00 kn (Tbr. 9.1. Tarife/09), sastav podneska od 18. listopada 2006. godine, 15. svibnja 2007. godine i 16. svibnja 2007. godine u iznosu od 250,00 kn za svaki (Tbr. 8.3. Tarife/04), sastava podneska od 13. veljače 2009. godine u iznosu od 5.800,00 kn (Tbr. 8.1. Tarife/04), sastav podneska od 8. rujna 2009. godine u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8.3. Tarife/04) i sastava podneska od 5. siječnja 2010. godine u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 8.3. Tarife/09) što ukupno iznosi 40.550,00 kn uvećano za PDV od 22% za radnje poduzete do 31. srpnja 2009. godine odnosno PDV od 23% za radnje poduzete nakon

1. kolovoza 2009. godine (Tbr. 42/04 Tarife/09) što je 9.047,00 kn i daje ukupan iznos od 49.597,00 kn.

Uspjeh tužitelja iznosi 26,81%, (traženo 580.000,00 kn, suđeno 155.545,80 kn), pa razmjerno tome tužiteljima pripada trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku iznos od 13.296,95 kn i trošak pristojbe na tužbu od 16. listopada 2006. godine u iznosu od 375,34 kn i tužbu od 3. travnja 2007. godine u iznosu od 335,12 kn te presudu u iznosu od 509,34 kn budući da puni iznos troška zastupanja po punomoćniku odvjetniku iznosi 49.597,00 kn, dok puni iznos pristojbe na tužbu iznosi 1.200,00 kn, tužbu od 1.250,00 kn i presudu 1.400,00 kn.

Tužiteljima je u cijelosti priznat trošak vještačenja u iznosu od 8.535,02 kn.

Slijedom izloženoga proizlazi da bi pravilnim obračunom parničnog troška tužiteljima pripadao iznos od 23.051,77 kn, a ne iznos od 20.478,92 kn kako to utvrđuje sud prvog stupnja.

Prema tome iz navedenih razloga pravilnom primjenom materijalnog prava pobijano rješenje je trebalo preinačiti u odbijajućem dijelu, međutim ovaj sud nema pravne mogućnosti tako postupiti u situaciji kad je žalbu podnio samo trećetuženik, jer prema odredbi članka 374. u svezi članka 381. ZPP-a drugostupanjski sud ne može preinačiti rješenje na štetu stranke koja se žalila ako je samo ona podnijela žalbu, pa je pobijano rješenje potvrđeno i na temelju odredbe iz čl. 380. t. 2. ZPP-a odlučeno kao u izreci.

Rješenje suda prvog stupnja u točki I. izreke kao nepobijano ostaje neizmijenjeno.

U Rijeci, 13. svibnja 2014. godine

S U D A C:

Helena Vlahov Kozomara, v.r.

Za točnost otpisavka ovlaštenji službenik
MARTA DUJMOVIĆ

OPĆINSKOM SUDU U OPATJI

Vraća vam se spis s pet (5) istovjetnih primjeraka odluke suda drugog stupnja.